

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНЦУТ НА ТАБАКУ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ	6 дин.
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ	3 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претилату ваља слати упућеницом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

БЕОГРАЂАНИ!

Тужној светковини косовске петстогодишњице, придружен је и знаме-
нити чин народне жеље и радости: **миропомазање Његовог Величанства
Краља Србије Александра Првог, на дан 20. Јуна ове године.**

Миропомазање младога и милога Краља Србије у поноситој Неманићској
Жичи, знамење је нове славе и светлије будућности народа српског.

Како је престоница српска бивала увек готова да и видним знацима
обележи радост своју, кад год је томе имало места, *представништво* јавља да ће
у част миропомазања Његовога Величанства, поред празновања и уобичајених све-
чаности биће у престоници 20. Јуна т. г. и вечерње осветлење, умољавајући
грађанство да и оно своје домове окити народним тробојкама а у вече их и
осветли.

По закључку седнице од 12. о. м. АБр. 315.

За председника општине

Члан суда

Милан Банковић

ДЕЛОВОЋ

СПАСО ХАЏИ-РИСТИЋ.

Запис у темељу споменика косовских јунака :

Во има Отца и Сына и Свѣтѣго Дѣха, Аминъ!

Овде у Крушевцу, негдашњој престоници Цара Лазара

На Видов-дан петнаестого јуна, године од рођења Христа Спаситеља тисућу осам стотина осамдесет девете

На дан, кад се навршује пет стотина година од пропасти српскога царства на Косову

по милости вождю и вољи народној

КРАЉ СРБИЈЕ

АЛЕКСАНДАР ПРВИ

У присуству Својих Намесника, Владе, Архиепископа, представника државних власти, народа свештенства и војске

Положи темељ овоме Споменику народне захвалности

ЦАРУ ЛАЗАРУ

и његовим славним јунацима

изгинулим на Косову на Видов-дан 15. јуна 1389. храбро бранећи Отаџбину, Веру и Слободу српскога народа.

»Да се прича и приповиједа,
Док је људи и док је Косова!«

КРАЉ СРБИЈЕ

АЛЕКСАНДАР ПРВИ с. р.

Краљевски Намесници

Јов. Ристић с. р.

К. С. Протић с. р.

Ј. Бели-Марковић с. р.

Архиепископ Београдски и Митрополит Српски

МИХАИЛ с. р.

Председник министарског савета,
министар иностраних дела,
генерал

С. Грујић с. р.

Министар грађевина,

П. Велимировић с. р.

Министар финансије,

д-р **М. В. Вујић** с. р.

Министар просвете и црквених дела,

Св. Милосављевић с. р.

Министар правде,

Гл. Гершић с. р.

Министар народне привреде,

Ст. Р. Поповић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Б. С. Таушановић с. р.

Министар војни,

генералштабни пуковник

Д. Ђурић с. р.

Кмет града Крушевца,

Сава Поповић с. р.

Тужна осећања, у светковању косовске петстогодишњице, данас уступају места једној новој и особитој радости народа српског.

У старославну, седмоврату Жичу, данас улази Обреновић V. да на олтару неманићске славе освешта краљевско достојанство обновљене државе српске!

Какав јединствени историјски пример! —

У пуној снази фанатизма, необуздани Ислам прегазио је питоме земље српске и на згаришту славе српскога народа, подигао силу своју. Тој сили, која је на Истоку срушила зидине некада моћног и гордог Цариграда, а на капијама ћесаровог Беча уздрмала и сам Запад, — тој сили, подлегао је Српски Народ али витешки, да као што је у класично доба славни војсковођа с поносом узвикивао: «*све је пропало, само је част сашена!*» — и томе се свет и сада диви — да, тако исто, и народ српски може и данас и увек рећи: «*на Косову је све било пропало, само част народна — не!*»

Злуради туђинци, непријатељи српски, поздрављају нас зачуђено питањем: «*има ли примера у свету да један народ прославља своју државну пропаст?!*»

На Косову је доиста српски орао 1389. савио своја поносита крила, тешки облаци заклонили небо српско, у крви изгинулих јунака утонула самосталност државна; али томе Косову, за српски народ пуном и части и славе, српство има највише да благодари што је пет стотина година у тешкој патњи могло да истраје по мрачним гудурама и тешким збеговима, без искрице слободе; и што је након свега тога, после дугих пет столећа, својом сопственом снагом, својим народним духом, и могло и умело да васкрсне, да себи оружјем и крвљу извојује слободу, и да поново оснује државну самосталност.

И нас неће да разуму за што прослављамо Видовдан и Ђосово! Неће да разуму баш они, који треба да памте да је српски народ на јуначка прса своја дочекао ону силу од које би Запад можда јаче пропиштао.

Много је, врло много мучних дана имало српство, али их је оно и преживело; и данас, пуно свести шта га у будућности очекује, пред задатком, који му по природноме историјском закону и народноме положају предстоји, српство ће умети да крене правцем који ће га одвести бољој будућности; оно је том стазом, ако не снажно, свакако са пуно одважности и решености већ и пошло.

И ево данас, онога дана када је 1459. и последња застава са последњег бедема старе српске државе пала, али и онога истога дана, када је васална кнежевина Србија огласила рат турској ца-

ревини ради ослобођења и независности, српски је народ у обновљеној краљевини дочекао, да у славној Жичи, као Неманић првовенчани и Обреновић V освешта државну заставу на којој пише:

«Будућност је твоја, народе српски!»

Г О В О Р

Г. МИЛОВАНА МАРИНКОВИЋА

— у свечаној седници општ. одбора на Вилдов-дан 1889. —

Господо Одборници!

Знате и сами, чули сте и мало час у божијем храму-цркви нашој, и сада овде, да се данас навршило *пет стотина* година од онога знаменитога и страшнога дана, када је на пољу Косову пало српско царство.

Овому садањему поколењу српскога народа пало је у део, да се на видљив начин сети догађаја, који је био судбоносан по ондашњу државу српску, судбоносан за тим и по цело Српство.

Судећи по последицама битке косовске, и по упорној борби, у којој изгубише са обе стране не само најбољи јунаци већ и *поглавари државни* — необична појава у историји целога света — судећи по тим последицама, може се макар и приближно данас да представи сва гроза и сва погибија битке.

У овој борби наши преци подлегоше, они тада падоше, истина јуначки, али падоше тако, да је иза њих требало да протече више од четири века, те да њихови потомци, да Срби заложу мало ватрице на свому огњишту у славу народне државе и народнога јединства!

Господо одборници! Да се та ватра не угаси под утицајем мешавине нашега народа са грабљивим туђинима; да та ватра опече свачији халапљив на сртај на Србина и његово огњиште, — позвани смо ми, захвалношћу, коју дугујемо нашим јуначким косовским борцима, нашим прецима, да усталачки потпомогнемо сваки подузетак, који се тиче тога, да се учини, те да тај огањ буде све већи и већи, да буде јак и светао.

Господо одборници! Да Србија изврши свој велики задатак, задатак јединства народнога, да заставу народнога јединства свагда високо уздржи, да буде стожер око кога ће се прикупљати раскомадани делови српскога народа, једном речи, да српска краљевина буде за Српство оно, што је Пијемонт био за Талијане, — дају се данас по целој Србији подушја храбром цару Лазару и свима јуначким борцима српским, који падоше пре пет стотина година на крвавому пољу Косову, бранећи своју лепу домовину. Те су задушнице ретке — ретак је петсто-годишњи дан! Сва поколења не могу да доживљују овако свечане тренутке, него смо га доживели — ми.

Ми смо Београђани данас присуствовали у светому храму подушју тужном и славном, ми смо тиме испунили само једну дужност. У овом тренутку, а на позив председништва наше општине, ми смо се састали овде да испунимо и другу дужност, исто тако велику, исто тако важну — ако не и важнију — према нашим прецима и за — наше потомке.

Господо одборници! Подушја данас јесу, сутра нису. Сећање на њих губи се у загушљивом ваздуху свакидашњег труда и зноја нашега. Овако свечани тренуци траже трајније сећање на оно, што нас одушевљава. Народ младе српске краљевине позван је да овом свечаном и тужном приликом подигне видљив споменик од камена-станца косовским јунацима народним и цару мученику српском. Овај подузетак предложила је народу краљевска влада, а тиме није учинила ништа друго, него извршила заветну мисао свакога Србина. Тим кораком заложена је част народна, а она је Србину, у свако доба, била највећа светиња.

Престоница краљевине Српске, Београд, има дужност и не образованости својих грађана, и по својој величини, и по свому положају, који заузима у свему Српству, да предњачи другим градовима наше домовине и у овој прилици.

Према томе, господо одборници, ја потпомажем предлог нашег председништва општинског, који смо мало час саслушали, потпомажући га из дубине душе своје и као члан одбора општинског и као Београђанин, молим вас да једногласно приступимо извршењу друге данашње дужности наше. Молим да сви изволите одобрити да се у спомен петсто-годишњице од битке косовске изда 3000 динара из општинске благајнице као прилог општине београдске на подизање споменика косовским јунацима. (Бурно: врло добро; прима се).

Даље, господо одборници, у смислу предлога нашег представништва, подигнемо још један трајашњији споменик у славу ове петстогодишњице. То ћемо учинити ако усвојимо, исто тако једнодушно и предлог: да се издаје годишње по 600 динара из благајнице општинске професорском савету Велике Школе у Београду на име награђивања ученика Велике Школе философско-историјског факултета, за најбоље израђене задатке из српске историје. Задатке да одређује и оцењује проф. савет Велике Школе; прва награда да буде 400 динара и друга 200 динара. Награђени задаци да се штампају у општинским новинама. (Одушевљено: прима се).

Господо одборници! Одобравањем овога предлога, мислим да је престоница краљевине српске највидније означила пут, којим се иде у родољубивим пословима. Усвајањем предлога о прилогу за споменик изгинулим јунацима на пољу Косову за

слободу и одбрану отаџбине од туђинске најезде — дајемо пошту јунацима и родољубима у прошлости; а усвајањем овога последњег предлога о наградама ђачких радова из српске историје, одбор је општине београдске видно показао колико му на срцу лежи не само прошлост него и будућност народна.

На завршетку, испунивши и ову свету дужност, да кликнемо сви, господо, из дубине срца: Слава цару Лазару! Слава косовским јунацима! (Сви устају и узвикују бурно: Слава, слава!)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Видовдан. У низу оних знаменитих дана државнога живота и народне историје, које престоница светкује, Видовдан је ове године уписан неизгледним словима. Да се одужи значају тога дана 1389., престоница српске краљевине сматрала је да није доста ако се и она у светковини петстогодишњице само једнога јединог дана поклони спомену оних дичних предака, који за част и слободу српства, не жалише у славноме боју на Косову изгинути један до другог. Трајни, за вечита времена неисцрпни израз великога поштовања косовских јунака, престоница обновљене краљевине српске дала је установом: да се у будуће Видовдан празнује сваке године свечаном седницом представништва и у истој извршује оно што је утврђено објављеним одлукама прве такве свечане седнице, држане тога дана ове године.

Сама пак светковина петстогодишњице косовске, протекла је на веома тужан али и ванредно свечан начин. У многобројноме учешћу београдског света по свима црквама: на бденију 14., служби и парастосу 15., као и на свечаноме састанку представништва, дало се видети да су опште и искрене молитве, које Богу своме шаљу Срби за покој душа на Косову изгинулих јунака. — Требало је видети само како се и старо и младо заплака у саборној цркви, кад са хора запеваше певачи громко али тужно: «Со свјатими у покој».., и кад уз јеку звоне груну плотун топова са бедема градских и плотун пешадије испред цркве; требало је на лицу погружених грађана и грађанки прочитати ону потрешеност на појмити колико много осећа Србин тога часа у души својој.

Црне заставе на свима државним и врло многим грађанским кућама само увећаваху тужна осећања.

Београд није научио на те знаке жалости, и нека би добра срећа дала, да се у будућности вију по њему само тробојни знаци народне радости и славе!

Вреди забележити. Зором 16. Јуна престоница је осванула искићена народним тробојкама и

до часа, кад то бележимо, све већи број грађана истиче заставе на својим домовима.

После тужне светковине петстогодишњег спомена славне косовске битке, народ српски хита да у част миропомазања Његовога Величанства Краља Србије Александра Првог, у Жичи, даде израза своје радости и праведног надања: да ће под круном Обреновића V. сванути у скоро рујна зора целоме српству.

Београђани су научени да домеве ките тек на позив представништва, па вреди забележити да овога пута нису чекали да на то буду позвани.

Пет пуних дана, по жељи самога грађанства, престоницу кресе народне тробојке!

Опасно по здравље. Санитетска власт забранила је продају и употребу јогњетине, овчијег млека и сира, јер се код оваца у велико појавиле болести: прострел и богиње.

Дешава се да поједини грађани и преко ове забране купују и кољу јагањце, и да други тако исто употребљују овчије млеко и сир.

Општинском суду треба достављати оне који продају јагањце, овчије млеко и сир.

Одобрен избор. Одобрен је избор лекара Др. Фр. Рибникара и Михаила Хаџи-Лазића, и тако су попуњена места општинских лекара у врачарском и савамамском кварту.

Белешке. С овим бројем почињемо доносити преглед радње општинскога суда. То ћемо чинити редовно у недељним извештајима (пошто и лист општински недељно излази) у што већој потпуности.

Саопштаваћемо у исто време трговинско-пијачни промет и доносити месечне извештаје о радњи општинских лекара и бабица.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

САСТАНАК

одбора општине београдске
(По стенографским белешкама)

држан 1. Маја. 1889. год. у Београду.

Почетак у 6¹/₂ часова по подне

(Свршетак)

Председник. Чујте господо, пошто је цена изишла на лицитацији, па ако хоћете одобрите а ако нећете немојте. (Секретар чита: 2. 43 дин од квадратног метра).

Милорад Д. Јанковић. Што се тиче цене није скупа, него треба ту додати још и ово: да предузимач од решења одборског за 15. дана буде дужан предузети грађење.

Председник. То има у условима, а ако нема уметнућемо.

Усваја ли се ова лицитација.

Др. Марко Лeko. Да ли су те улице међу онима које је она наша комисија за предлог калдрме нашла, да их ваља одмах калдрмисати. Извештај те комисије данас је на дневном реду и прво смо требало да чујемо тај извештај.

Председник. Овде је ствар таква. Ови су људи имали калдрму и кад је лане нивелација свршена онда је калдрма дигнута и решено је одмах да се прави. Но пошто је и зима наступила, није се могло радити, те је тако до лета остало. Сад треба да се оправи. Главни је сада овде да се реши о цени (Чује се: Није скупа). Дакле усвајате ли цену? (Усвајамо). Онда молим вас одредите једну комисију те да вечерас и ово питање расчистимо.

Свет. Боторић. Ја би само молио то, да иста комисија, која буде одређена за ову ствар, буде у исто време и комисија за примање калдрме.

Председник. У уговору није јасно како се улица и докле разуме, да ли до Енглезовца или не. Комисија нека и то извиди.

Молио би да у комисију уђу: г.г. Милутин Марковић као човек од закона, даље Д. Ђирковић и Милош Обркнежевић.

Д. Ђирковић. Ја не могу. Нека се избере на место моје г. Светозар Милојевић.

Светозар Милојевић. Г. председниче! И мало пре кад беше реч о калдрмисању улица на западном врачару, ви рекосте, да се калдрмишу само они делови који су били пре калдрмисани, а у прелогу стоји да се калдрмишу три улице без нашег овог ограничења; то треба да је јасна ствар, те да се не дође у сукоб и с новим предузимачем као с овим за калдрмисање „пријеполске улице“ па да се одређује комисија за тумачење.

Председник. Ви изволите, па видите да ли је инжињер добро урадио или није. Ја нисам стручњак за то.

Милован Маринковић. Па ко прави од стране општине те уговоре?

Председник. Прави наше техничко одељење.

Мика Кр. Ђорђевић. То је погрешно г. Председниче, ако само техничари праве уговоре. Треба и једно правно лице ту да буде.

Председник. Општински правобранилац чита уговор односно правне стране. То се разуме да без правног лица не бива.

Димитрије Ђирковић. Ја би томе инжињеру дао овде укор, јер он треба да зна шта ради, а не да нас толико време задржава овде.

Председник. Комисија ће то видети, па ако она предложи да му се да укор, нека му се да.

Свет. Боторић. Онда нека у комисију ову уђе и један инжињер. (Чује се: г. Гргур Миленковић).

Председник. Добро. Усваја ли се ово? (Усваја). Сад чујмо даље. (Секретар чита протокол лицитације о планирању улице призренске).

Марко Велизарић. Како је могло бити да се ова улица лицитира, кад није био још пред одбор извештај комисије, о реду по коме улице треба да се калдрмишу?

Председник. То је још прошле године решено.

Свет. Боторић. Нека се прочитају и услови да видимо какви су. (Секретар чита). Ја сам то хтео да видим да ли је скупа лицитација или није, и какав је песак и величина камења.

Димитрије Ђирковић. Да видимо само камен колика му је висина и ширина (Секретар чита: ширина 22, а дужина 20 сантиметра),

Ја би молио да почнемо једанпут правити калдрму са дужим каменом, јер ово кратко камење не вреди ништа и калдрма се врло лако кваре. Ево код нас на Сави, чим пређу тежа кола, калдрма се одма извије и направи се рупа.

Марко Велизарић. Ја се сећам да се до сада при читању грађевинских услова за лицитације, налазио овде по један инжињер, који је нејасне ствари објасњавао. Сад то се не чини а врло је нужно. Молио би г. председника, да одсад нареди да општински инжињер увек овде буде, кад се овака питања на решење износе.

Председник. Ја га вечерас нисам звао али он треба сам да зна и да је овде. Ови грађани чекају на ову калдрму. Мислим да треба сад да свршимо ову ствар.

Димитрије Ђирковић. Ја би молио да изнесете на решење овај мој предлог, па ако га одбор усвоји, онда да решимо да никад не правимо калдрму са кратким каменом.

Председник. Дозволите, молим вас, да ову ствар свршимо. Не могу да се браним од гувернера банке. Он мисли да та ствар од мене зависи.

Глиша Јосифовић. Само за то, што ту седи гувернер банке, не би требало одобрити. Али пошто је ту са свим рђава калдрма, тако, да се колима не може проћи, треба је одобрити.

Председник. Усваја ли се ова лицитација? (Усваја) Ја ћу дакле у будуће наредити нашем инжињеру да у условима меће од сад дужи камен по предлогу г. Ђирковића.

Др. Марко Лeko. Ја би молио да изнесете сад на дневни ред извештај комисије, која је радила на томе, које улице треба предходно да се калдрмишу, па да се у вези с тим извештајем о даљем калдрмисању вароши говори.

Свет. Боторић. Ја сам мало пре предложио и одбор усвојио, да се одмах, чим се која лицитација одобри, избере и комисија, која ће рад предузимача прегледати и примити калдрму.

Председник. Па добро, онда изаберите за обе калдрме врачарску и ову. (Хоћемо.) Па изволте кандидовати: (Чује се: Илија Цветановић, Никола Михајловић, Раденко Драговић, Мата Јовановић, Сретеновић и Маргетић)

Дакле то су за Врачар? (Јесте.) Сад изволте за другу улицу. (Чује се: Тоша Мијајловић, Коста Петровић Филип Христић, Илија Савић, Димитрије Ђирковић и Зарија Поповић.)

Дакле и с тим смо свршили.

Господо. Ви се опомињете да сте одредили комисију, која ће казати, које су улице најпрече да се калдрмишу и претресу. Ова је комисија изнела свој извештај, али ја имам да вам приметим, да је наше инжињерско одељење заборавило да истој комисији поднесе и акт један који имамо од полицијске власти гди се тражи, да једну улицу морамо безусловно калдрмисати.

Чујте прво извештај комисије, па ћу вам онда прочитати и тај акт полиције. (Секретар чита.)

Сад изволте чути тај акт односно улице „Топличиног венца.“ (Секретар чита.)

Ја ово, господо, нисам могао наредити до сад с тога, што није био готов нивелациони план. Сад је то готово и изволте ви решити. До сад сам се с овим могао бранити а сад немам с чим, него решите.

Глиша Јосифовић. Ми смо одредили комисију да нам поднесе извештај за које је улице најнужније да се калдрмишу. У томе извештају те улице нема, и по томе не спада у ред најнужнијих улица.

Истина ми знамо да има да се калдрмишу ваљда још 50 улица, али то ће бити у своје време.

Марко Велизариф. Опасност за куће, да ће да пуцају, али да ће се вода сливати у темеље, бива увек онде, где нема никакве калдрме. У овој улици, како ми се чини, има тротоар, па кад се не може уклонити она већа опасност за куће у некалдрмисаним улицама, нека трпе, мању опасност и куће поменути улице, док општина не буде у бољим приликама, да све калдрмише. Ја мислим то да одговоримо полицијској власти.

Светозар Милојевић. Ја би молио, да одбор изводи решити, да се овај извештај комисије штампа, те да га и одборници могу имати у рукама, а и грађанство да га прочита, те да се увери: да ли је комисија била пристрасна у овој својој радњи, или није. Друго. Имам једну интериелацију и на комисију и на само председништво. На комисију: да ли је она имала при руци акт г. министра војног још од 1886. године, којим је тражио, да се калдрмише улица код војне болнице, и ако је имала да ли је узела у обзир разлоге из којих је он то тражио? А на председништво: да ли је имало кад год та акта и да ли зна, да је г. министар лојни по трећи пут питао, шта је са калдрмисањем те улице, па ако јесте, да ли их је овој комисији давао, да има на уму?

Марко Велизариф. За савесност комисије ја ћу да кажем ово: да је она радила више него што јој је дато да уради. (Светозар Милојевић. То верујем.) Наш је задатак био искључиво тај, да у рејону, ближем центруму Београда, прегледамо улице. Ми смо прегледали не само те улице него и оне које су и ван тога обима. Све што је комисија радила радила је по датом јој упутству. Никакав акт ни од г. министра војног ни од друге какве власти, при том нашем раду, нисмо имали при руци, нити нам је дат.

Милован Маринковић. Ја ћу да сврнем пажњу одбора на гледиште комисијско, које је имала, како да се овај рад отпочне.

При грађењу калдрме прво је комисију руководило ограничење одбора, да се ми држимо центра варошког. Одбор није хтео да нам каже: ово и ово се зове центар вароши. То је ствар растегљива, јер са центром имају везе и улице којима долази свет са све четири стране у варош. Тада смо се ми према овоме држали овога начела: бирали смо најживље улице, где се непрестано иде са великим товарима, и где се калдрма највише квари, па макар то ишло и даље од центра. Ево наредбе које смо се ми држали, па читајте. Ми нисмо имали никакав акт од министра војног односно улице код болнице. Што год смо имали, ми смо напоменули у нашем извештају.

Може се, господо, рећи, да улица о којој говори г. Милојевић треба донста да се калдрмише. Потреба је тамо јака, али није жива улица, да се мора сад тренутно калдрмисати. Тамо не пролазе терети, тамо се не тргује, тамо пролазе само становници. Жељезничку улицу узели смо с тога, што стоји у вези са жељезницом где пролазе велики терети.

Оне калдрме, које смо ми овде казали, да се претресу, оне донста неминуио треба да се претресу, иначе су пропале. Оне калдрме што смо казали да треба окрпити, казали смо с тога, што знамо да је скупо грађење нове калдрме, и највећу пажњу за крпеж обратили смо на оне улице, гди се најживље пролази. Н. пр. оне улице око пијаца, и оне, где једну калдрму треба спојити са другом. Н. пр. Булевар да се споји са глумачком улицом, наравно колико дозволи нивелациони план, јер је то улица узана. Дакле то сам хтео да одговорим на ове напомене. Знајући да општина нема новаца, да све одмах изврши, ми смо ставили и редни број тако, да се она калдрма што стоји под бројем један, најпре изврши, па редом, а коју смо ставили под бројем десет, да се најпосле сврши. Наравно ми смо тако нашли, а

на одбору је да цени овај наш рад и да га назове пристрасним или непристрасним. Само ја се ограђујем овде пред одбором да сам хтео коме личну или пријатељску услугу овим да учиним, а то могу и за друге чланове комисије да кажем.

Толико сам имао да кажем ради знања одбора, који нас је изабрао. Сад у ово време тако треба радити, а после дваеста дана, може бити да ће се другчије радити.

Живан Бугарчић. Мени се чини, да комисија, која је овај извештај поднела, није имала све у виду, шта треба урадити пре. Ја могу казати, што се тиче репарације и претреса, да није погрешила, али што се тиче нових калдрма, види се да је комисија узела неке калдрме и то на првом или другом месту, а то су крајеви гди не живи једва око 30 кућа и то се види, да се врзло овде око Јованове улице и велике пијаце, а међу тим види се, да су оставили у центру неке улице, где живе око 400 кућа.

Што каже комисија, да треба прво у центар вароши унети калдрму, то стоји, али треба и оним другим становницима калдрму дати, јер и они носе терете општинске.

Улица од тркалишта до долњег града, везује град са касарном и сваки дан се спроводе војничке потребе и материјал. Имајте на уму да се том улицом служи и еврејска махала за гробље, па има времена кад се том улицом не може ни проћи. Од те улице узет је да се калдрмише само један мали део, а од болнице и од 7 пиваба нису ни узели у вид. То није добро урађено и држим да је боље и прече калдрмисати улице гди је велика потреба и где живе 4-500 хиљада становника, а не онде где живи само 20-30 становника.

Марко Велизариф. Г. Бугарчић спомиње улицу где он седи и улицу где ја седим, а то је „доња Јованова улица“. Ова улица у којој ја живим, није калдрмисана, није ни прегледана па није ни дошла у извештај, него је остала да чека на боље прилике. Она пак улица где г. Бугарчић живи, колико толико је калдрмисана и то боље него жељезничка и друге, које смо споменули у нашем извештају.

Живан Бугарчић. Ама молим вас кажите ми: има ли гди год у центру вароши гди је калдрма прекидана на неколико места, као што је то улица ратарска и друге. Ја не знам како то може да буде.

Милован Маринковић. За улицу о којој говори г. Бугарчић, то је: болничка улица, где становници траже да им се калдрма да, и да и они своје делове плате, а што припадне на општину да она сама сноси. Тим би се истина више улица везало, па би људи могли лакше и служити се, јер место је непроходно. Ми смо ценили, да ли је то преко потребно да се одмах калдрмише, па смо нашли да тамо има саобраћаја и да треба да се веже више улица са калдрмом од болничке улице, јер ова калдрма иде до ладне пивце па одатле до пиваре г. Бајлонове нема.

Дакле ту је прелом и треба да се веже. И кад људи хоће да праве калдрму, а улица је и узана и потреба велика, онда за што да то не уђе у редован посао. Ето то нас је руководило, те смо тако казали.

Али има један одборник овде, који непрестано виче, да се је комисија само на дорћолу бавила, а то је г. Пера Видаковић. Г. Пери се може нешто допадати, а нешто не допадати, али комисија се на то никад освртати неће. Она је радила како је потреба, како је право и како је на послетку знала.

Пера Видаковић. Баш ја нисам хтео о томе да говорим, јер то и сам извештај сведочи, али кад ме изазивате, онда морам да кажем, да је тако као што говорим. Дакле све на дорћолу.

Милован Маринковић. Ви сте нам и дали да се крпимо у центру.

Петра Видаковић. Ја то гледиште писам заступао, то је био предлог г. Марка Велизарића.

Мика Кр. Борђевић. Ми смо господо, како ми се чини, прешли на бесплодно поље и почели смо опет оно, што обично код нас бива. Бадача се само завија, види се да више по мало лични интереси. Па пошто је и сама комисија изјавила да су јој инструкције непотпуне, ја мислим да нам не остаје ништа друго, него да изаберемо другу комисију те да ово понова регулише.

Димитрије Ђирковић. Ако остане сад да се друга комисија одреди, продужиће се, па ће стићи октобар и новембар, кад се све то не може радити. Ја мислим да примимо ово што је комисија нашла. (Чује се: Да се реши. Ставите г. председнице на гласање.)

Светозар Милојевић. Немојте господо, хитати са решењем те савари. Све што могу примити из извештаја, то је да се поправе покварене калдрме, али да се калдрмишу улице где нема више од две куће, ја за то никад нећу гласати.

Марко Велизарић. Све што се предлаже да се калдрмише на дорћолу, не износи ни четвртину онога што износи претрес жељезничке или крагујевачке улице. А ако ви станете свакад спорити или сумњати у оно што комисије раде, онда неће те никад наћи људе, који ће се примити да вам какав посао врше.

Ник. Х. Поповић. Повела се реч овде против тога, као да је комисија пристрасна у томе, што је дала мишлење, да се неке улице калдрмишу, у којима нема много кућа него само 2—3 куће. То је истина да има таквих улица, али су ту грађани имућни па могу да издрже прављење калдрме, а друго, ако се не калдрмише тај кратер, онда вода из ње износи блато на друге калдрме те тако и ове кваре. Ето то је комисију побудило да да своје мишлење.

Петра Видаковић. Мало је позамашније било питање буџетско, па се и тамо нашло људи који су замерали. Ми смо у буџетској комисији толико радили, па ипак није усвојено како смо нашли, већ је усвојен стари кметовски буџет. Г. Марко Велизарић не треба да замери овде, што има људи противног мишлења, а не треба да је баш тако ни на крај срца.

Председник. Ја мислим да сад изгласамо за ово што је мање, а за оно што тражи државна власт, ми ћемо изнети у другој седници.

Мика Кр. Борђевић. Кад признајете да има и овакових аката као што је г. Туцаковићев, а и други од управе вар. Београда, онда не треба хитати са решавањем, него да обуставимо док друга комисија све не извиди.

Председник. За што. Може се решити, па ћемо сутра решити о другој ствари.

Ја ћу ставити на гласање.

Ко је за комисијски извештај тај ће казати — „за“ — а ко је против, неке каже „против“. (Настаје гласање.)

Дакле са 19 против 3. усвојено је мишлење комисије. Мислите ли ви да се одмах узме број 1 и 2 у посао.

Милован Маринковић. Прво да се предузме крпеж свуда. Друго, да се претресе калдрма првенствено у жељезничкој улици и т. д. па онда долази по извештају шта треба. (Чита извештај.)

Председник. Ја поштујем што комисија каже; али држим да ћемо изазвати незадовољство код света. Да крпим по вароши руке, а да оставим жељезничку улицу, то не иде. Ја мислим ако будем имао новаца у каси, да могу онда крпити и претресати у једно исто време.

Живан Бугарчић. То је ваша ствар. Ако имате пара можете погодити 20 улица!

Председник. Али молим вас, кад се крпи нешто ви знате како то иде. Ту се морају људи узети на надницу.

Живан Бугарчић. Колико год крпите и претресате ви можете имати меру и цену.

Председник. Код крпежа тешко је имати праве мере.

Петра Видаковић. Господо, ко је пролазно „жељезничком“ и „крагујевачком“ улицом, сваки се је морао уверити да је ту врло пужно одмах калдрму оправити. Молим да се накнадно реши уопредо држање лицитације и за ове две улице са држањем лицитације крпежа више улица. (Чује се: Тако је и казано у извештају.)

Је л' тако господо? (Јесте.) Добро.)

Светозар Боторић. На дневном је реду и градско поље. За што г. председник ово прескаче.

Др. Марко Лeko. Молим да се по предлогу г. Светозара Милојевића овај извештај о реду калдрмисања појединих улица штампа целокупан у општинским новинама.

Председник. Штапаће се целокупан чујте извештај о градском пољу. (Секретар чита)

Чули сте господо извештај то је предложио суду инжињер, али то неспада у надлежност суда па ја сам ставио на дневни ред да ви ту ствар решите.

Вићете се опоменути да сте решили, да се то земљиште одкопа а то сте решили још прошле године у јесен.

Димитрије Ђирковић. Чији је то предлог био, да се градско поље откопава. Жалосно је господо, да се за ово и једна пара потроши. Верујте да се ово решење донело само за љубав нечију, а не што је прека потреба.

Тамо се и пре могло да пролази. Оно је за нас срамота од наших грађана што смо учинили сваки каже: За Бога људи, зар сте све свршили па је само остало градско поље. Ниједна се пара несме више потрошити, а онај који је то предложио, да одговара за оно, што је потрошено.

Председник. То је спремно у начелу, да се регулише на основу плана. Има ли су то на уму, да се ова улица веже т. ј. Дунав са Савом. Ово што је извршено зимом то о томе је држана лицитација и одобрење. Људи су ту подигли куће и општина је то морала учинити, јер није могла остати на сред улице земља. Што се сад тиче онога дела што је поред калемегдана, то је друга ствар. О томе решите како хоћете.

Димитрије Ђирковић. Ја мислим да ћемо се у томе сви сложити, да се више у то име ни једна пара потроши.

Председник. Ја сам казао оно које улице да се мора свршити, јер кад је нивелациони план казао, мора се овако задати, онда треба и земља да се дигне.

Коста Главинић. Некако ми изгледа чудновато ово питање. Случајно сам и ја грађанин тога краја, а хвала Богу што писам био члан поменути комисије те писам то ни предложио. Као члан комисије, која је то предложила био је и одборник г. Боторић. Прочитајте извештај комисијски па ће те видети које предложио и за што је предложио. Но господо кад почнемо и о оваквим стварима говорити онако, како је отпочео г. Ђирковић онда ћемо далеко дотерати. Ја вам благодарим на поверењу које сте ми досад указивали бирајући ме у разне стручне комисије, али у будуће ћу се добро чувати да не чиним употребу од тога, вашег поверења кад се још овако што у одбору чути може.

Ви сте 100 хиљада и више динара потрошили, да се направе нивелациони и ситуациони планови а сад наједанпут кажете да не можете Београд нивелисати.

Закон налаже да мора општина да новелише улице и тим створи комуникацију. Ја као грађанин тога краја ни сам хтео да тужим општину са осталим грађанима, полицијској власти те да она општину натерује да изврши оно што је дужна. Решите ви господо ову ствар како хоћете

само водите рачуна о ономе што сте раније решили. Нека се све прочита и нека се скине од мене и оних одборника, што по том крају живе оно, што се хоће оваквим питањем да нам се накуди морам напоменути да ја нисам бранио никога овде да му се не смањи за то, што ми је чинио или што ће ми чинити плата, нарочите услуге, јер ми изгледа да би се хтео какав закључак да изведе. Ако оно, што је извршено, није у интересу општине, онда, ако сам за тај рад и ја крив, нека ме осуди општина и ја ћу платити трошак који пада на мене. Ја сам господо до сад чист од таквих замишљаја. Ја вас молим, одредите једну комисију од стручњака из одбора па нека кажу: је ли ово нужно било што се извршило и што се има извршити.

Димитрије Ђирковић. Ја опет кажем да онде није била потреба, и позивам се на грађанство нека оно каже, да ли је била потреба. Шта је руководило ту комисију да тај предлог учини ја не могу да будем паметан.

Светозар Богорић. Ја сам мало пре тражио реч кад је прочитан извештај. Ја јесам био члан те комисије и у колико се опомињем био је и г. Мита Миловановић г. Гргур и други. Молба је била поднесена и од Управе вароши Београда поднет је један акт, да се мора регулисати Миријевска и Сарајевска улица, а у исто време здружена је и молба грађана за градско поље. Ми смо отишли тамо да видимо имали потребе. Донели смо извештај овакав, да се на првом месту одпочне нивелисање и калдрмисање Миријевске и Цигљарске улице, после да се регулише вишњичка улица, на тек после да се одкопава градско поље. Дакле тамо су нивелисане две улице, она трећа је прескочена и прешло се на ово градско поље. Видили смо нових кућа — 5—6 хиљада дуката укопано у земљу по 2. метра, и хоће људи да скрхају вратове. Ми смо добро гледали и остале јазбине и према томе поднели смо извештај да треба по плану да се одкопа.

Ако смо погрешили, онда ја сам вољан да одговарам, но савест ми је чиста а држим да се ни о закон огрешио нисам.

Николи Х. Поповић. Молим да се прочитају акта да видимо шта је рађено.

Свет. Милојевић. Ја би предложено, да се одреди једна комисија па да изађе на лица места и види, да ли је заиста потреба или није.

Коста Томић. Вићете сад видети сасвим другаче. Онда је било код нових кућа руна, а сад нема.

Председник. Добро господо. Ако хоћете одредите 2—3 човека, нека виде шта је рађено и нека кажу за ово да ли треба да се ради или не треба. Оно је морало да се изврши кад пред кућама људи стоји земља велика.

Гргур Миленковић. Морало се господо то вршити. 1885 год. изишао је закон да општина направи план нивелациони. Свака кућа подиже се без нивелације и после има право да тражи од општине накнаду, ако се му кућа затрипа или откопа. Дакле општина мора да ради, ако неће после да одговара.

Председник. Услед тога ја вас молим да примите г. Милојевића предлог те да одредите 2—3 човека нека изиђу и виде и извештај поднесу, а ја ћу га идуће седнице изнети на дневни ред. (Чује се: нека буду: Димитрије Ђирковић, Вулковић, Светозар Милојевић, Пера Видаковић, инжињер Зарић, Миша Марковић и општински инжињер). Усваја ли се ова кандидација? (Усваја).

Чујте још неколико уверења која се траже о владању извесних лица. (Секретар чита). За Јованчу Димитријевића касапина. Изјављено: доброг владања и слабог стања.

Састанак је закључен.

Састанак је трајао од 9 часова по подне.

У свечаној седници држаној на Видов-дан општински је одбор донео ове одлуке:

а.) Да општина београдска приложи 3000 динара за споменик, који ће Народ Српски косовским јунацима подићи у Крушевцу; и

б.) Да се из благајне општинске сваке године издаје по 600 динара на награду два најбоља темата, која из историје нашега народа израде ђаци филолошко-историјског факултета Велике Школе у Београду.

Темате ће сваке године расписивати и награде досуђивати Академски Савети Велике Школе, а писце и досуђене награде објављивати у свечаним седницама општинскога одбора, на Видов-дан сваке године. — Прва награда износиће 400 а друга 200 динара.

Награђени темати отштампаће се у општинским новинама.

ПРЕГЛЕД

ПОСЛОВА ОПШТИНСКОГА СУДА

— од 1. до 10. Јуна о. г. —

I. Судска радња:

а.) рочишта одређено	133
б.) пресуда изречено	98
в.) забрана одобрено	64
г.) уверења издато	149

II. Извршно оделење:

а.) пресуда извршено	150
б.) забрана удејствовано	214
в.) уверења прибављено	64
г.) страних предмета свршено	10
д.) маса образовано	4

III. Са кланице:

Заклато:

а.) волова	164
б.) крвава	18
в.) телади	36
г.) јагањаца	1.764
д.) свиња	176
ђ.) прасади	9
ж.) оваца	1

Примедба: Наплаћено је аренде 8408 динара, Кријумчара проказано 15.

VI. Са општ. кантара:

Премерено:

Килогр.	11982.	Брашна пшенична %	14:50
«	463.	Брашна кукурузна	12:—
»	16,663.	Пшенице	11:25
»	5,807.	Кукуруза	9:75
»	66.	Ражи	8:50
»	856.	Јечма	10
»	4,624.	Овса	9:25
»	625.	Пасуља	25:50
«	1,972.	Кромпира	18
»	231.	Црна лука	7:50
»	92.	Бела лука	8:—
»	3680.	Крушака	18:—
»	4920.	Шљива сувих	10:75
«	19,376	Сена	5:25
«	2,435.	Сламе	2:—
»	3,122.	Коре брезове	12:—
»	11.	Кајмака	110:—
«	3,765	Сира	52:50
»	490.	Лоја топљеног	100:—
»	677.	Маси	116:—
»	1,427.	Вуне непране	110:—
»	37,694.	Свиња дебелих	82:50

Е НОВИНЕ

на је огласима 6 дин. пара од врете
гилату ваља слати унутрним на општин-
и суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

повић, К. Д. Главинић, Г. Миленко-
Ст. Петровић, Н. П. Михајловић, М.
Издаковић.

се цена хлебу спусти; 2.) Решавање о буџету.

им вас господо, састанак је отворен.
предпоследње седнице која се односи
7 Априла. (Секретар чита).

да примети? (Нема)

токол редовног састанка од 1 Маја.

имети на овај протокол? — (Нема)

ки уверење од суда општ. београдске

стању неких лица. Молим чујте имена

(чита) За Даницу жену Орешковића

адања доброг, стања средњег; — за

изјављено непознат, за Зорку Петро-

— изјављено: непозната, за Јосифа

бено: доброг владања и доброг стања.

до, Управа вароши Београда послала

општини односно цене хлебу.

следњи пут тражила од општине, да

ме, одбор је казао, да цена хлебу

: жита 11-50. брашна 16-50. Дакле

е и у житу и у брашну од $\frac{1}{2}$ динара

д ваша је ствар да цените.

а мислим кад је одбор свагда досад

-15 процента, да би требало и сад

је разлика у цени жита и брашну

гуштена много. Ја како сам уверен

радили. Нису ништа могли заслу-

остане цена уста. Ја сам за то.

правник каже, да је велика разлика,

тако велика.

6. Решавање и одређивање цене хлебу

Како се радило до сада, није рађено

вао онај ко је властан да их одређује

час кметови. Једанпут се пита за то

пита. Господо ја мислим да је крајње

питање расчисти. По моме мишљењу

на земљиште закона који каже, да

ад у закону стоји да је то право од-

огао председник да дозволи да други

одређује цене хлебу

Председник. Зар ви хоћете да се борим с властима.

изволте видите пита о томе закон каже. (Секретар чита).

Дакле одбор има да да само своје мњење а ништа више. Ја

сам једанпут добио укор само за то: што сам у кореш-

поденцији погрешно казао: да је одбор решио ово и ово,

а требао сам да кажем: да је одбор дао мишљење.

1389.

ПРОСЛАВА ПЕТСТОГОДИШЊИЦЕ КОСОВСКЕ

1889.

Г О В О Р

ЧЛАНА ГЛАВНОГ ПРИРЕЂИВАЧКОГ ОДБОРА

ЈОВАНА ДРАГАШЕВИЋА

У КРУШЕВЦУ.

Пет стотина година навршило се данас од онога дана злокобнога, кад је на пољу Косову, на бранику домовине, проливена витешка крв у црно завила ту домовину српску. Пет стотина година, то је пет пуних векова, протекло је и напунило се од онога доба, кад је на мерилу народне снаге, зла судбина претегла добру. Пет стотина година избројала је српска туга од онога Видовог дана, кад предци наши, косовски јунаци, попадале сви један до другог за част отаџбине и слободу народа свога.

И данас, кад се тих пет стотина година навршило, ми, потомци оних јунака, великим душама њиховим одпојасмо «вјечнаја памјат».

Величанствено је то «вјечнаја памјат». Оно је било пуно побожности, пуно признања, и истина тужно али и поносно.

Писуствовали: Председник општине г. Ж. Карабибе-
ровић, члан суда: г. Коста Томић, чланови одбора: г. г. Н.
Х. Поповић, Ђ. Никוליћ, Јов. Илић, Ј. Ж. Ђурић, М. Јо-
симовић, М. Велзарић, К. Петровић, Д. Т. Вељковић, Др.
М. Т. Леко, Н. Д. Кики, Св. Милојевић, Х. Д. Азриел, Н.

само водите рачуна о ономе што сте раније раније. Нека

се све прочита и нека се скине од мене што по том крају живе оно, што се хоће да нам се навуди морам напоменути да кога овде да му се не смањи за то, што ће ми чинити плата, нарочите усл да би се хтео какав закључак да извед извршено, није у интересу општине, оград и ја крив, нека ме осуди општин трошак који пада на мене. Ја сам гости таквих замишљаја. Ја вас молим, одре од стручњака из одбора на нека кажу било што се извршило и што се има и

Димитрије Ђирковић. Ја опет била потреба, и позивам се на грађани да ли је била потреба. Шта је руковод тајав предлог учини ја не могу да буд

Светозар Богорић. Ја сам мало пр прочитан извештај. Ја јесам био члан ико се опомињем био је и г. Мита М и други. Молба је била поднесена и од ограда поднет је један акт, да се мора ска и Сарајевска улица, а у исто време грађана за градско поље. Ми смо отици имали потребе. Донели смо извештај ов месту одпочне нивелесање и калдрисање гљарске улице, после да се регулише тек после да се одкопава градско поље велисане две улице, она трећа је прес на ово градско поље. Видили смо нових дуката укопано у земљу по 2. метра, хају вратове. Ми смо добро гледали и о томе поднели смо извештај да треба не

Ако смо погрешили, онда ја сам но савест ми је чиста а држим да се ни о

Николи Х. Поповић. Молим да видимо шта је рађено.

Свет. Милојевић. Ја би предложио компсија па да изађе на лица места и потреба или није.

Коста Томић. Вићете сад видити је било код нових кућа руца, а сад не

Председник. Добро господо. Ако човека, нека виде шта је рађено и не треба да се ради или не треба. Оно врши кад пред кућама људи стоји зем

Гргур Миленковић. Морало се годин. изишао је закон да општина направ Свака кућа подиже се без инвелаације да тражи од општине накнаду, ако се откопа. Дакле општина мора да ради, а говара.

Председник. Услед тога ја вас м Милојевића предлог те да одредите 2-и виде и извештај поднесу, а ја ћу гети на дневни ред. (Чује се: нека Буковић, Вудковић, Светозар Милојевић, инжињер Зарић, Миша Марковић и о Усваја ли се ова кандидација? (Усваја

Чујте још неколико уверења која извесних лица. (Секретар чита). За Јованчу Димитријевића касапина. Изјављено: доброг владања и слабог стања.

Састанак је закључен.

Састанак је трајао од 9 часова по подне.

И јединствено је ово «вјечнаја памјат».

Колико је год народа разних и различних на овоме свету, никоји и никада још није одпојао овако величанствено «вјечнаја памјат». После пет стотина у туги проведених година, искупљају се потомци славних предака својих, искупљају се у престоницу цара и војводе оних јунака, и ту, у дубокој побожности, са успренутом душом, поје сенима својих славних, за слободу народа свога попадалих јунака, на петстогодишњем подушју њиховом, овако поносно «вечнаја памјат».

Има ли кога од нас, од синова петнаестог колена, који неби у души својој осећао ову досад нигде невићену величину и сјајност овога дана, кад благодарни потомци овако свечано и поносно чине помен онима својима предцима, који, и ако немогоше да сузбију неодолеву силу, која на њихову отаџбину насрну, али и отаџбину и част њену бранише и јуначки, и витешки, и славно, и попадале за њу онако исто радо, како су јој радо и служили.

Али њихова крв, коју они пролише за отаџбину своју, и ако се у њој утопила круна српска, — она је иста и натопила душу сломијеног народа мишљу исто тако поносно, као што и смрт косовских јунака бијаше славна.

Како би нама, који овај свети помен чинимо родољубљу предака својих, како би и сличније и милије било, да га чинимо на оном истом месту и пољу, на коме они пожреше живот свој, на оном олтару, на коме они принеше домовини својој срца своја и крв своју!

2

»	3,122. Коре брезове	12.—
»	11. Кајмака	110.—
»	3,765 Сира	52.50
»	490. Лоја топљеног	100.—
»	677. Масти	116.—
»	1,427. Вуне непране	110.—
»	37,694. Свиња дебелих	82.50

СЕ НОВИНЕ

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте Претилату ваља слати унутрницом на општински суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

Поповић, К. Д. Главинић, Г. Миленковић, Ст. Петровић, Н. П. Михајловић, М. Видаковић.

да се цена хлебу спусти; 2.) Решавање о буџету.

Млим вас господо, састанак је отворен. од предпоследње седнице која се односи на 27 Априла. (Секретар чита).

да примети? (Нема)

протокол редовног састанка од 1 Маја.

примети на овај протокол? — (Нема)

ражи уверење од суда општ. београдске и стању неких лица. Молим чујте имена (чита) За Даницу жену Орешковића владања доброг, стања средњег; — за изјављено непознат, за Зорку Петрову — изјављено: непозната, за Јосифа вљено: доброг владања и доброг стања. годо, Управа вароши Београда послала акт општини односно цене хлебу.

последњи пут тражила од општине, да воме, одбор је казао, да цена хлебу

це: жита 11-50. брашна 16-50. Дакле ке и у житу и у брашну од $\frac{1}{2}$ динара јад ваша је ствар да цените.

Ја мислим кад је одбор свагда досад —15 процента, да би требало и сад ер је разлика у цени жита и брашну спуштена много. Ја како сам уверен ва радили. Нису ништа могли заслу-остане цена иста. Ја сам за то.

правник каже, да је велика разлика, је тако велика.

ић. Решавање и одређивање цене хлебу. Како се радило до сада, није рађено вао онај ко је властан да их одређује час кметови. Једанпут се пита за то пита. Господо ја мислим да је крајње о питање расчисти. По моме мишљењу о на земљиште закона који каже, да ад у закону стоји да је то право од-

бора, онда како је могао председник да дозволи да други одређује цене хлебу.

Председник. Зар ви хоћете да се борим с властима. изволте видите шта о томе закон каже. (Секретар чита). Дакле одбор има да да само своје мњење а ништа више. Ја сам једанпут добио укор само за то: што сам у коресподенцији погрешно казао: да је одбор решно ово и ово, а требао сам да кажем: да је одбор дао мишљење.

Али, кад нам небијаше суђено, да то можемо, онда — хајдмо душом својом, овако светињски и по-носно раздраганом, да прелетимо часком у оне крајеве нашега народа, у којима је и сакована па на жалост и здробљена она светла круна царевине српске, те да на самом огњишту српске славе и снаге, бацимо тихи поглед и на народ, који могаде и умеде да себи избори онако одлично место међу суседима својима.

Тамо, — а то није много ни далеко одавде — иза високих и дугачких Крапачких гора, богатих сиротињским и царским благом: сољу и златом, иза тих великих гора, где је сада Галич, Пољска, и голема Русија, — тамо је и некада као сада, боравио огромно велики народ, који ми данас Словенима зовемо.

Па како народ кад препуни домовину своју, или му земља слабе хране даје, или га мука на дому присили, или га туђин са огњишта крене, почне се из најпре слабије и у малом, а после све јаче и више из постојбине и завичаја кретати у ону страну, куда га или изглед на бољу срећу зове, или га сила са супротне стране потискује, — тако су и ти Словени из огромне своје постојбине кренули на отворен им запад, и за неколико векова заузеле поступице све земље до Рајне горе и до Дунава доле, а после пребродише и зелено Дунаво и мутну Саву у земљу ондашње царевине византинске, куда их пожељиво мамила ова дивна питомина брда и долина, и чаробно призивало ово топло сунце, које белу пшеницу доноси раније него у њиховој старој постојбини, — па се пре-

Почетак у 6 $\frac{1}{2}$ часова по подне

Писуствовали: Председник општине г. Ж. Карабибировић, члан суда: г. Коста Томић, чланови одбора: г. г. Н. Х. Поповић, Ђ. Никוליћ, Јов. Илић, Ј. Ж. Ђурић, М. Јосимовић, М. Велзарић, К. Петровић, Д. Т. Вељковић, Др. М. Т. Леко, Н. Д. Кики, Св. Милојевић, Х. Д. Азриел, Н.

само водите рачуна о ономе што сте се све прочита и нека се скине од м што по том крају живе оно, што се да нам се накуди морам напоменути кога овде да му се не смањи за то, што ће ми чинити плата, нарочите да би се хтео какав закључак да из извршено, није у интересу општине, рад и ја крив, нека ме осуди опш трошак који пада на мене. Ја сам и таквих замишљаја. Ја вас молим, о од стручњака из одбора па нека ка било што се извршило и што се има

Димитрије Тирковић. Ја опет била потреба, и позивам се на грађ да ли је била потреба. Шта је руко тава предлог учини ја не могу да

Светозар Боторић. Ја сам мало прочитан извештај. Ја јесам био чла лико се опомињем био је и г. Мита и други. Молба је била поднесена и ограда поднет је један акт, да се мо ска и Сарајевска улица, а у исто вре грађана за градско поље. Ми смо от имали потребе. Донели смо извештај месту одпочне нивелисање и калдрмис гљарске улице, после да се регулиш тек после да се одкопава градско по велисане две улице, она трећа је п на ово градско поље. Виделисмо нови дуката укопано у земљу по 2. метра хају вратове. Ми смо добро гледали и томе поднели смо извештај да треба.

Ако смо погрешили, онда ја са но савест ми је чиста а држим да се ни

Николи Х. Поповић. Молим да видимо шта је рађено.

Свет. Милојевић. Ја би предло компсија па да изађе на лица места потреба или није.

Коста Томић. Вићете сад видит је било код нових кућа руна, а сад

Председник. Добро господо. Ако човека, нека виде шта је рађено и в треба да се ради или не треба. Он врши кад пред кућама људи стоји з

Гргури Милековић. Морало се г год. изишао је закон да општина нап Свака кућа подиже се без инвелац да тражи од општине накнаду, ако откопа. Дакле општина мора да ради говара.

Председник. Услед тога ја вас Милојевића предлог те да одредите и виде и извештај поднесу, а ја ћу нети на дневни ред. (Чује се: нека ковић, Вудковић, Светозар Милоје и инжињер Зарић, Миша Марковић и Усваја ли се ова кандидација? (Усв

Чујте још неколико уверења кој извесних лица. (Секретар чита). За Ј. димитријевића касапина. Изјављено: доброг владања и слабог стања.

Састанак је закључен.

Састанак је трајао од 9 часова по подне.

лију по земљама новог им Ханаана, и у брзо попла више све до иза Спарте Ликургове.

Ал ово премештање и селење Словена није било од један пут, него поступице, и трајало је 400 година. У хисторији византинске царевине ми се с њима су сретамо у повећој множини сваких сто година. Тако их већ у половини III века налазимо настањене у об ластима царевине, па у половини IV века опет са Го тима, у половини V са Хунима, ал већ под именом Сла вина, у половини VI са Обрима опет као Славини, и у половини VII тек са својим именом Срба и Хрвата. Тако у ово доба, у половини VII века, становништво целог полострова балканског, од Дунава на северу, па све до Црног, Белог и Јадранског мора у окол, већ је било у огромној већини словенско, те због тога тада се и престоница царевине наумила била селити у Италију, која је у исту царевину онда спадала.

Ако узмемо на око нарочито западну половину полострова, у којој поглавито бијаше исти народ тада, који и сада, онда се та домовина амо настањених Словена простирала од Драве па све до Јонског мора и Архипелага. А та земља, као нова отаџбина словен ска, својим створом изгледа као огромна озго зарав њена могила, која се свуда па и на југ и север по ступице спушта ширином, колико јој и заравањ на средини широк.

Јужни део, као присоје од те земље, мешао се највише са Грцима, који ову римску царевину као своју огласише, а северни део, као осоје целој земљи, до-

4

»	3,122. Коре брезове	12.—
»	11. Кајмака	110.—
»	3,765 Сира	52·50
»	490. Лоја топљеног	100.—
»	677. Масти	116.—
»	1,427. Вуне непране	110.—
»	37,694. Свиња дебелих	82·50

НОВИНЕ

Цена је огласима 6 дин. пара од врте
Претилату ваља сласти унутрњом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

Поповић, К. Д. Главинић, Г. Миленко-
вић, Ст. Петровић, Н. П. Михајловић, М.
Л. Видаковић.

1. да се цена хлебу спусти; 2.) Решавање о буџету.

Молим вас господо, састанак је отворен.
Прва предпоследње седнице која се односи
на 27 Априла. (Секретар чита).

Да ли да приметити? (Нема)

Протокол редовног састанка од 1 Маја.

Да ли приметити на овај протокол? — (Нема)
Ради уверење од суда општ. београдске
у штању неких лица. Молим чујте имена
(Секретар чита) За Даницу жену Орешковића
владава доброг, стања средњег; — за
изјављено непознат, за Зорку Петро-
вићу — изјављено: непозната, за Јосифа
Петровића: доброг владања и доброг стања.
Господо, Управа вароши Београда послала
је општини односно цене хлебу.

На последњи пут тражила од општине, да
поме, одбор је казао, да цена хлебу

је: жита 11:50. брашна 16:50. Дакле
и у житу и у брашну од 1/2 динара
ад ваша је ствар да цените.

Ја мислим кад је одбор свагда досад
—15 процента, да би требало и сад
је разлика у цени жита и брашну
пуштена много. Ја како сам уверен
и радили. Нису ништа могли заслу-
остане цена иста. Ја сам за то.

Гравник каже, да је велика разлика,
и тако велика.

3. Решавање и одређивање цене хлебу

Како се радило до сада, није рађено
као онај ко је властан да их одређује
час кметови. Једанпут се пита за то
пита. Господо ја мислим да је крајње
питање расчисти. По моме мишљењу
на земљиште закона који каже, да

је то казао одбор и кад у закону стоји да је то право од-
бора, онда како је могао председник да дозволи да други
одређује цене хлебу.

Председник. Зар ви хоћете да се борим с властима.
изволте видите шта о томе закон каже. (Секретар чита).
Дакле одбор има да да само своје мњење а ништа више. Ја
сам једанпут добио укор само за то: што сам у кореш-
поденцији погрешно казао: да је одбор решио ово и ово,
а требао сам да кажем: да је одбор дао мишљење.

тицао се у долинама Драве и Дунава са још заоста-
лом масом истога народа. Средњи део бијаше јужнима
бедема, а севернима мета.

Нова дакле домовина, у току од 400 година на-
сељена Словенима, заузимаху у то време већ цело
илирско полострово, а бројаше се у византинску ца-
ревину, и врховни господари били су јој византински
цареви и њихове власти. Али непосредно с њима уп-
рављаше њихове наследне старешине, мањи и већи
кнезови и жупани, који заједно с народом бијаху по-
дајници царевине.

Али у току времена одношаји се изменише.

Мешавина расе увек дух народа мења, а доласком
Словена у додир са староседеоци и сами друштвени
интереси дођоше у сукоб, јер индивидуално народно
развиће и по природи самој хоће самоникло, у самом
њему постало појимање живота. Отуда су у самој ца-
ревини учестали немири и буне и међ самим погла-
вицама царевинским, не само да се Словени одметаше,
који увек истицаше и заставу независности своје. И
многи крајеви нове славенске домовине и изборише
себи политичке независности.

У овом правцу стварања своје историје, јер до-
сад китише *туђу*, најпре се на величину подигао и
царски ступањ достигао *јужни* крај раније поменуте
земље, на завршетку IX века, под храбрим и мудрим
Самуилом, који имађаше престоницу своју у Раси,
данас Ресњи у питомој жупи Презби, и чија држава,
као *савез* (и ако не свуда добровољан) свију мањих и

Почетак у 6^{1/2} часова по подне

Писували: Председник општине г. Ж. Карабибе-
ровић, члан суда: г. Коста Томић, чл. нови одбора: г. г. Н.
Х. Поповић, Ђ. Николић, Јов. Илић, Ј. Ж. Ђурић, М. Јо-
симовић, М. Велизарић, К. Петровић, Д. Т. Вељковић, Др.
М. Т. Леко, Н. Д. Ђики, Св. Милојевић, Х. Д. Азриел, Н.

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА

БИБЛИОТЕКА

само водите рачуна о ономе што сте
се све прочита и нека се скине од ме
што по том крају живе оно, што се хо
да нам се накуди морам напоменути да
кога овде да му се не смањи за то,
што ће ми чинити плата, нарочите у
да би се хтео какав закључак да изв
извршено, није у интересу општине,
рад и ја крив, нека ме осуди општ
трошак који пада на мене. Ја сам го
таквих замишљаја. Ја вас молим, од
од стручњака из одбора па нека ка
било што се извршило и што се има

Димитрије Турковић. Ја опет
била потреба, и позивам се на грађа
да ли је била потреба. Шта је руко
тазав предлог учини ја не могу да б

Светозар Боторић. Ја сам мало
прочитан извештај. Ја јесам био чла
лико се опомињем био је и г. Мита
и други. Молба је била подесена и
ограда поднет је један акт, да се мо
ска и Сарајевска улица, а у исто вре
грађана за градско поље. Ми смо от
имали потребе. Донели смо извештај
месту одпочне нивелисање и калдрмис
гђарске улице, после да се регулиш
тек после да се одкопава градско п
велисане две улице, она трећа је п
на ово градско поље. Видилисмо ног
дуката укопано у земљу по 2. метр
хају вратове. Ми смо добро гледали
томе поднели смо извештај да треба

Ако смо погрешили, онда ја с
но савест ми је чиста а држим да се н

Николи Х. Поповић. Молим
видимо шта је рађено.

Свет. Милојевић. Ја би предло
комисија па да изађе на лица места
потреба или није.

Коста Томић. Вићете сад виде
је било код нових кућа рупа, а сад

Председник. Добро господо. А
човека, нека виде шта је рађено и
треба да се ради или не треба. Ч
врши кад пред кућама људи стоји

Гргур Миленковић. Морало се
год. изишао је закон да општина н
Свака кућа подиже се без инвел
да тражи од општине накнаду, ак
откопа. Дакле општина мора да ра
говара.

Председник. Услед тога ја в
Милојевића предлог те да одреди
и виде и извештај поднесу, а ја
нетн на дневни ред. (Чује се: не
ковић, Вудковић, Светозар Мил
инжињер Зарић, Миша Марковић
Усваја ли се ова кандидација? (Усвај

Чујте још неколико уверења кој
извесних лица. (Секретар чита). За Јо
касапина. Изјављено: доброг владања и слабог стања.

Састанак је закључен.
Састанак је трајао од 9 часова по подне.

већих Словенских династа на овој страни, допираше
до класичке Грчке и Хрватске, — обухватајући дакле
све оне земље, које и по природи самој чине *западну*
половину овог полострова балканског. Али његов на-
следник небеше достојан царске круне, и ова словен-
ска царевина, која није имала националног него само
личног имена, распала се на ново на засебне, или не-
зависне или од Цариграда зависне државице.

Али, ни 150 година, непрође, а тај се народ опет
прибира у заједницу државну, и постиже је, пењући
се опет на царски ступањ, у половини XIV века под
Душаном, са стожером сада на *средњем* делу нове до-
мовине, а са престоницом у Скопљу и Призрену. Као
она прва тако и ова друга царевина обухватала је све
земље до класичке Грчке и до Хрватске, али — сад
је овај цар био још суверен и већем делу источне по-
ловине полуострова, ширећи утицај свој све до таласа
Црнога мора. Душан се већ сматрао и као цар целе
византинске империје, па је и знаке и инсигније ње-
них царева носио.

Али и овога цара наследник бијаше «нејак» за пре-
сто «силнога» цара, па и ова царевина, која се поди-
зала и подигла под националним именом Срба, наново
се раставила у поједине зависне или независне држа-
вице, док најпосле цела не дође у плен са свим новом
дошљаку из земље прекоморске.

Први удар овој тако великој, силној, и славној ца-
ревини српској, био је на граници царевине на Марици
код Чрномена близу Дренопоља, на скоро по смрти

»	11. Кајмака	110.—
»	3,765 Сира	52·50
»	490. Лоја топљеног	100.—
»	677. Масти	116.—
»	1,427. Вуне непране	110.—
»	37,694. Свиња дебелих	82·50

Е НОВИНЕ

Цена је огласима 6 дин. пара од врете
ретилату ваља слати унутрним на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

Поповић, К. Д. Главнић, Г. Миленко-
вић, Ст. Петровић, Н. П. Михајловић, М.
Видаковић.

да се цена хлебу спусти; 2.) Решавање о буџету.

лим вас господо, састанак је отворен.
од предпоследње седнице која се односи
27 Априла. (Секретар чита).

да примети? (Нема)

ротокол редовног састанка од 1 Маја.

примети на овај протокол? — (Нема)

важи уверење од суда општ. београдске
стању неких лица. Молим чујте имена

(чита) За Даницу жену Орешковића
зладања доброг, стања средњег; — за
изјављено непознат, за Зорку Петро-
у — изјављено: непозната, за Јосифа
зљено: доброг владања и доброг стања.
одо, Управа вароши Београда послала
ст општини односно цене хлебу.

оследњи пут тражила од општине, да
моме, одбор је казао, да цена хлебу

е: жита 11-50. брашна 16-50. Дакле
ке и у житу и у брашну од $\frac{1}{2}$ динара
ад ваша је ствар да цените.

Ја мислим кад је одбор свагда досад
—15 процента, да би требало и сад
р је разлика у цени жита и брашну
пуштена много. Ја како сам уверен
а радили. Нису ништа могли заслу-
остане цена иста. Ја сам за то.

правник каже, да је велика разлика,
и тако велика.

6.) Решавање и одређивање цене хлебу

Како се радило до сада, није рађено
вао овај ко је властан да их одређује
час кметови. Једанпут се пита за то
пита. Господо ја мислим да је крајње
питање расчисти. По моме мишљењу
на земљиште закона који каже, да
ад у закону стоји да је то право од-
о председник да дозволи да други

одређује цене хлебу.

Председник. Зар ви хоћете да се борим с властима.
изволте видите пита о томе закон каже. (Секретар чита).
Дакле одбор има да да само своје мњење а ништа више. Ја
сам једанпут добио укор само за то: што сам у кореш-
поденцији погрешно казао: да је одбор решно ово и ово,
а требао сам да кажем: да је одбор дао мишљење.

великог цара, а под Вукашином, који по бегству Уро-
шеву седе на царски престо, а који и по својој вла-
ститој држави први на ударцу бијаше.

Пораз на Марици био је у правом смислу речи ка-
тастрофа за српски народ и његову царевину. У та-
ласима брзе Марице утопила се независност царства
српског, и пола царевине поста васал новом победиоцу,
а борце на бранику царства окропила је и прелила и
царска крв.

Даљи крајеви, који нестигоше на браник отаџбине,
забринуше се сетно и озбиљно, и стадоше један уз
други ближе и чвршће, да с Лазаром, господаром се-
верних крајева велике царевине, као сада представ-
ником целе државе српске, бране раскомадану и пола
потлачену царевину.

И заиста олуј није се зауставио на Марици и брзо
стиже на Ситницу, на Косово

Народ српски осети да му мрети ваља. Све, што
се витезом звало, окити се светлим оружјем и стаде
на браник отаџбине, части, поноса, живота народног.

И борба бијаше страшна. Две силе из два раз-
лична света, две вере са два различна начела, две
воље са две различне цељи — стадоше једна према
другој, да оружјем пресуде чије ће бити царство.

Битка је била очајна и величанствена. С једне
стране борила се слобода народна, а с друге премоћ
освојна; с једне стране смерна вера хришћанска, а с
друге гордо мухамеданство; с једне стране одржање
драге постојбине, а с друге ширење нове домовине;

Писуствовали: Председник општине г. Ж. Карабибе-
ровић, члан суда: г. Коста Томић, чланови одбора: г. г. Н.
Х. Поповић, Ђ. Нволић, Јов. Илић, Ј. Ж. Бурић, М. Јо-
симовић, М. Велизарић, К. Петровић, Д. Т. Вељковић, Др.
М. Т. Леко, Н. Д. Кики, Св. Милојевић, Х. Д. Азред, Н.

само водите рачуна о ономе што сте раније решили. Нека

се све прочита и нека се скине од м
што по том крају живе оно, што се
да нам се накуди морам напоменути
кога овде да му се не смањи за то,
што ће ми чинити плата, нарочите
да би се хтео какав закључак да из
извршено, није у интересу општине,
рад и ја крив, нека ме осуди општ
трошак који пада на мене. Ја сам г
таквих замишљаја. Ја вас молим, од
од стручњака из одбора на нека ка
било што се извршило и што се има

Димитрије Ђирковић. Ја опет
била потреба, и позивам се на грађа
да ли је била потреба. Шта је руков
тазав предлог учини ја не могу да бу

Светозар Богорић. Ја сам мало
прочитан извештај. Ја јесам био члан
лико се опомињем био је и г. Мита М
и други. Молба је била поднесена и о
ограда поднет је један акт, да се мора
ска и Сарајевска улица, а у исто време
грађана за градско поље. Ми смо оти
имали потребе. Донели смо извештај о
месту одпочне нивелисање и калдрмисан
гђарске улице, после да се регулише
тек после да се одкопава градско поље
велисане две улице, она трећа је прес
на ово градско поље. Видилисмо нових
дуката укопано у земљу по 2. метра,
хају вратове. Ми смо добро гледали и ос
томе поднели смо извештај да треба по

Ако смо погрешили, онда ја сам
но савест ми је чиста а држим да се ни о

Николи Х. Пошовић. Молим да се
видимо шта је рађено.

Свет. Милојевић. Ја би предложно
комисија па да изађе на лица места и
потреба или није.

Коста Томић. Вићете сад видити с
је било код нових кућа рупа, а сад нем

Председник. Добро господо. Ако х
човека, нека виде шта је рађено и нека
треба да се ради или не треба. Оно ј
врши кад пред кућама људи стоји земл

Гргур Миленковић. Морало се госп
год. изишао је закон да општина направи
Свака кућа подиже се без инвелаације
да тражи од општине накнаду, ако се
откопа. Дакле општина мора да ради, ак
говара.

Председник. Услед тога ја вас мо.
Милојевића предлог те да одредите 2—
и виде и извештај поднесу, а ја ћу га
нети на дневни ред. (Чује се: нека буд
ковић, Вулковић, Светозар Милојевић,
инжињер Зарић, Миша Марковић и опш
Усваја ли се ова кандидација? (Усваја).

Чујте још неколико уверења која с
извесних лица. (Секретар чита). За Јован
касапина. Изјављено: доброг владања и с.

Састанак је закључен.

Састанак је трајао од 9 часова по подне.

с једне стране цивилизација новопрепитомљених пле-
мена, а с друге култура давно преживелих народа;
али на жалост још: с једне стране сваки умни застој
и политички растрој, а с друге полетна воља и војно
уређење државе.

У овој љутој и тешкој опасности, цар Лазар за-
кликтао земљи и народу своме: «Ко не дошао у бој
на Косово, у дому му чедо не плакало» — тешка клетва,
коју никакав благослов не блажи.

И полете витез са свих страна, ко ће прије, ко
ли ће радије, ал — сваком се слути, да ће погинути,
и «кад сунце од запада с' роди, онда ће се вратит'
са Косова.»

И бој бијаше крвав, очајан, и опет славан. Два
цара, који поведоше народ и војску своју, да се боре
о господство над српском земљом, оба та цара, и Лазар
и Мурат, оставише живот свој на том злокобном пољу
Косову! Никад, и нигде још није било, да два цара
остану оба на бојишту. Ал — то је косовски бој!

Видов дан је завио у црно цео српски народ. И
старо и младо, и мушко и женско, обли се горким су-
зама, непресушним. По целој Србији чујаше се само
тешки уздицај и неми плач. Оцеви и мајке жалише
синове своје; браћа и сестре браћу своју, нејака де-
чица родитеље своје, а сви — заробљену постојбину
своју.

Србија је, на смрт оборена, кроз кратко време и
издахнула. На скоро после кржаве и славне битке на
Косову ишчезоше и последњи одблесци некадашње

«	3,765 Сира	110.—
»	490. Лоја топљеног	52·50—
»	677. Масти	100.—
»	1,427. Вуне непране	116.—
»	37,694. Свиња дебелих	110.—
»		82·50

Е НОВИНЕ

ена је огласима 6 дин. пара од врте
стилату ваља слати унутршном на општин-
ки суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

повић, К. Д. Главинић, Г. Миленко-
Ст. Петровић, Н. П. Михајловић, М.
Зидаковић.

се цена хлебу спусти; 2.) Решавање о буџету.

м вас господо, састанак је отворен.
предпоследње седнице која се односи
7 Априла. (Секретар чита).

а примети? (Нема)

гокол редовног састанка од 1 Маја.

мети на овај протокол? — (Нема)

и уверење од суда општ. београдске

гању неких лица. Молим чујте имена

пта) За Даницу жену Орешковића

дања доброг, стања средњег; — за

јављено непознат, за Зорку Петро-

— изјављено: непозната, за Јосифа

но: доброг владања и доброг стања.

, Управа вароши Београда послала

општини односно цене хлебу.

едњи пут тражила од општине, да

е, одбор је казао, да цена хлебу

жита 11-50. брашна 16-50. Дакле

и у житу и у брашну од 1/2 динара

ваша је ствар да цените.

мислим кад је одбор свагда досад

процента, да би требало и сад

разлика у цени жита и брашну

стена много. Ја како сам уверен

идили. Нису ништа могли заслу-

не цена иста. Ја сам за то.

ник каже, да је велика разлика,

ко велика.

Решавање и одређивање цене хлебу

ко се радило до сада, није рађено

онај ко је властан да их одређује

кметови. Једанпут се пита за то

.. Господо ја мислим да је крајње

ање расчисти. По моме мишљењу

земљиште закона који каже, да

закону стоји да је то право од-

редседник да дозволи да други

одређује цене хлебу.

Председник. Зар ви хоћете да се борим с властима.
изволте видите шта о томе закон каже. (Секретар чита).
Дакле одбор има да да само своје мњење а ништа више. Ја
сам једанпут добио укор само за то: што сам у кореш-
поденцији погрешно казао: да је одбор решно ово и ово,
а требао сам да кажем: да је одбор дао мишљење.

српске сјајности. Брзо несташе и Србије Ђурђево, и Ср-
бије Томашевићеве, и Србије Балшићеве, и Србије Цр-
нојевићеве, па и Србије Скендерове, која је била по-
нова, и истина за кратко али славно оживела. А на
месту и темељу лепе државе српске подигла се друга,
нова, туђа држава, коју су по злој судбини на својим
мишицама носили заробљени нараштаји њених синова,
служећи вољно и невољно туђем цару, туђој величини,
туђој слави.

И многа чеда тужне мајке Србије, — или да се
уклоне испред беса и силе туђег господства, или у
ропским оковима тешког сужањства, — раселише се
по далеким странама туђих земаља, те од Хабеша
жарког тамо иза родног Мисира, и од Багдада по-
носног оног старог Асира, па све до под огранке сту-
дене горе Словачке Татре, свуда си нашао Србина,
ал тужног, очајаног Србина, који туђину земљу оре,
који туђину њиву сеје, који туђину зној труда свога
— туђину цео живот свој жре.

Али крв, за народ проливена, то је света крв.
Она је натопила Косово, тај жртвеник отаџбине српске;
али је и запојила душу Србинову новом љубављу према
драгој отаџбини његовој, према златној слободи ње-
говој, према светој вери његовој. У тој витешкој крви
за народ проливиеној, утопила се сјајна круна величине
и славе српске; али је она и задахнула живот Срби-
нов неистрајним уздањем, да ће један пут доћи крај
искушењу, и да ће се Србији и народу српском опет
родити сунце његове слободе, његове славе, његовог

Писували: Председник општине г. Ж. Карабибе-
ровић, члан суда: г. Коста Томић, чланови одбора: г. г. Н.
Х. Поповић, Ђ. Никוליћ, Јов. Илић, Ј. Ж. Ђурић, М. Јо-
симовић, М. Велизарић, К. Петровић, Д. Т. Вељковић, Др.
М. Т. Леко, Н. Д. Кики, Св. Милојевић, Х. Д. Азриел, Н.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

WWW.UNILIB.RS

само водите рачуна о ономе што сте раније решили. Нека

се све прочита и нека се скине од мене што по том крају живе оно, што се хоће да нам се накуди морам напоменути да јкога овде да му се не смањи за то, што што ће ми чинити плата, нарочите услу да би се хтео какав закључак да изведе извршено, није у интересу општине, он рад и ја крив, нека ме осуди општина трошак који пада на мене. Ја сам госпо таквих замисљаја. Ја вас молим, одреди од стручњака из одбора па нека кажу: било што се извршило и што се има извр

Димитрије Тирковић. Ја опет ка била потреба, и позивам се на грађансти да ли је била потреба. Шта је руководи таваз предлог учини ја не могу да будем

Светозар Боторић. Ја сам мало пре прочитан извештај. Ја јесам био члан те лико се опомињем био је и г. Мита Мил и други. Молба је била поднесена и од У ограда поднет је један акт, да се мора ре ска и Сарајевска улица, а у исто време зд грађана за градско поље. Ми смо отишли имали потребе. Донели смо извештај овак месту одпочне нивелисање и калдрмисање М гљарске улице, после да се регулише виш тек после да се одкопава градско поље. Д велисане две улице, она трећа је прескоч на ово градско поље. Видели смо нових кућ дуката укопано у земљу по 2. метра, и х хају вратове. Ми смо добро гледали и остал томе поднели смо извештај да треба по па

Ако смо погрешили, онда ја сам вољ но савест ми је чиста а држим да се ни о зако

Николи Х. Поповић. Молим да се п видимо шта је рађено.

Свет. Милојевић. Ја би предложио, да комисија па да изађе на лица места и види потреба или није.

Коста Томић. Вићете сад видити сасви је било код нових кућа руна, а сад нема.

Председник. Добро господо. Ако хоћет човека, нека виде шта је рађено и нека ка треба да се ради или не треба. Оно је м врши кад пред кућама људи стоји земља в

Гргур Миленковић. Морало се господо год. изишао је закон да општина направи пл Свака кућа подиже се без инвелаације и п да тражи од општине накнаду, ако се му к откопа. Дакле општина мора да ради, ако не говара.

Председник. Услед тога ја вас молим Милојевића предлог те да одредите 2—3 чо и виде и извештај поднесу, а ја ћу га иду нети на дневни ред. (Чује се: нека буду: Д ковић, Вулковић, Светозар Милојевић, Пе инжињер Зарић, Миша Марковић и општин Усваја ли се ова кандидација? (Усваја).

Чујте још неколико уверења која се тр извесних лица. (Секретар чита). За Јованчу касапина. Изјављено: доброг владања и сла

Састанак је закључен.

Састанак је трајао од 9 часова по подне.

поноса. Најдичнији јунаци цара Лазара, поносна гос- полтина целе горње Србије, витешки потомци славних Немањића, цвет и понос свеколиког народа српског остави кости своје на Косову у борби за слободу и част народа, али из праха њиховога израсла је по- ново, поразом на Марици онесвешћена мисао јединства народног, — јесте, не слава, не величина, не слобода, него туга, она је зближила брата брату, та зајед- ничка туга, општа туга, она је одгајила ту светлу, ту свету мисао јединства народног.

Глас о косовском поразу учвело је и смртно ранио свако српско срце; али је вила српска, и ако оборена тугом ал неклонула духом, понела се на лаки крили свога божанства кроз све крајеве народа срп- ског, походила редом и планине кршне и високе, и до- лине питоме и дубоке, и поља родна, и ливаде меке, и свако место, сваку колебу, где се лепа и слатка српска реч чује. Она је учила обневиделе старце, да уз гусле ја- ворове славе јунаке српске; она је учила нежне мајке, да уз колевку чеда свога причају славу српску; она је походила тихе манастире, и у њима са свећеницима вере свете кршила верни народ вером у Бога, и те- шила га бољом надом; она је освештавала планинске пропланке и у њима оштрила светло оружје одважном осветнику — горском хајдуку.

И мисао слободе, коју је хранио и светим духом запајао поносни спомен славе српске, те је непре- кидно и без престанка живела у души свакога Србина, та вечна мисао, и поносна и светла и света, она је

10

«	3,765 Сира	110.—
»	490. Лоја топљеног	52·50—
»	677. Масти	100.—
»	1,427. Вуне непране	116.—
»	37,694. Свиња дебелих	110.—
»		82·50

Е НОВИНЕ

она је огласима 6 дин. пара од врте
тилату ваља слати упућениом на општин
и суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

овић, К. Д. Главинић, Г. Миленко-
Ст. Петровић, Н. П. Михајловић, М.
идаковић.

е цена хлебу спусти; 2.) Решавање о буџету.

вас господо, састанак је отворен.
редпоследње седнице која се односи
Априла. (Секретар чита).
примети? (Нема)
код редовног састанка од 1 Маја.

ети на овај протокол? — (Нема)
уверење од суда општ. београдске
њу неких лица. Молим чујте имена
а) За Даницу жену Орешковића
ња доброг, стања средњег; — за
зљено непознат, за Зорку Петро-
изјављено: непозната, за Јосифа
к: доброг владања и доброг стања.
Управа вароши Београда послала
штине односно цене хлебу.
њи пут тражила од општине, да
одбор је казао, да цена хлебу

ита 11-50. брашна 16-50. Дакле
у житу и у брашну од 1/2 динара
па је ствар да цените.

алим кад је одбор свагда досад
процента, да би требало и сад
разлика у цени жита и брашну
на много. Ја како сам уверен
или. Нису ништа могли заслу-
цена иста. Ја сам за то.

ик каже, да је велика разлика,
велика.

павање и одређивање цене хлебу
се радило до сада, није рађено
ај ко је властан да их одређује
тетови. Једанпут се пита за то
Господо ја мислим да је крајње
е расчисти. По моме мишљењу
мљиште закона који каже, да
закону стоји да је то право од-
редседник да дозволи да други

одређује цене хлебу.

Председник. Зар ви хоћете да се борим с властима.
изволте видите шта о томе закон каже. (Секретар чита).
Дакле одбор има да да само своје мњење а ништа више. Ја
сам једанпут добио укор само за то: што сам у кореш-
поденцији погрешно казао: да је одбор решио ово и ово,
а требао сам да кажем: да је одбор дао мишљење.

често избијала на видик српског и туђег света и тиме
спремала и одушевљавала нараштај, који ће — кад
рекне Бог — издићи и развити заставу за ослобођење
народа свог.

И заиста, крајем XVI века, на сто година пошто
се угасила и последња свећа и у последњем куту не-
када велике државе српске, у средини српске домо-
вине, у заплави славног а вазда тужног Косова, —
та велика мисао, чежња за слободом народном, ску-
пила је под заставу Светога Саве осветнике и из Шаре,
која доњу Србију везује за Косово, и из Копаоника,
који горњу Србију води на Косово, и из Витоша витог,
који бди над путем у Стамбол, и из јелових гора из-
над Пећи и светих Дечана. Тај лик Неманића Саве,
на овим поносним заставама храбрих устаника, бијаше
знамење и символ вере и рода, за чију се слободу од-
важни осветници латише светлог оружја.

Али ни ова жртва, коју чежња за слободом при-
несе на олтар народу своме, не бијаше кадра, да уми-
лостиви љуту и круту судбину, и као триумф силе над
правом запуштише се кости Светога Саве на Врачару,
ну — који је дим удисао сваки Србин у своју душу,
да му вечна мисао о слободи његовој под ударима не-
даће неистаји.

И није истајала.

Сваки нараштај српског, у чежњи за слободом
никад несусталог народа, прибирао се у чете осветника
народних и лаћао светлога оружја, и никад није пре-
стајао тај народњи протест, никад није прекидана та

Писувствовали: Председник општине г. Ж. Карабибе-
ровић, члан суда: г. Коста Томић, чланови одбора: г. г. Н.
Х. Поповић, Ђ. Ниволић, Јов. Илић, Ј. Ж. Ђурић, М. Јо-
симовић, М. Велзарић, К. Петровић, Д. Т. Вељковић, Др.
М. Т. Леко, Н. Д. Кики, Св. Милојевић, Х. Д. Азриел, Н.

само водите рачуна о ономе што сте се све прочита и нека се скине од ме што по том крају живе оно, што се х да нам се накуди морам напоменути д кога овде да му се не смањи за то, што ће ми чинити плата, нарочите у да би се хтео какав закључак да изв извршено, није у интересу општине, рад и ја крив, нека ме осуди општи трошак који пада на мене. Ја сам го таквих замишљаја. Ја вас молим, од од стручњака из одбора на нека каж било што се извршило и што се има

Димитрије Ђурковић. Ја опет била потреба, и позивам се на грађан да ли је била потреба. Шта је руково тајав предлог учини ја не могу да бу

Светозар Боторић. Ја сам мало п прочитан извештај. Ја јесам био члан лико се опомињем био је и г. Мита М и други. Молба је била поднесена и од ограда подмет је један акт, да се мора ска и Сарајевска улица, а у исто време грађана за градско поље. Ми смо отни имали потребе. Донели смо извештај ов месту одпочне нивелисање и калдрмисањ гљарске улице, после да се регулише е тек после да се одкопава градско поље велисане две улице, она трећа је прес на ово градско поље. Видилисмо нових дуката укопано у земљу по 2. метра, и хају вратове. Ми смо добро гледали и ос томе поднели смо извештај да треба по

Ако смо погрешили, онда ја сам но савест ми је чиста а држим да се ни о

Николи Х. Поповић. Молим да се видимо шта је рађено.

Свет. Милојевић. Ја би предложно комисија па да изађе на лица места и потреба или није.

Коста Томић. Вићете сад видити с је било код нових кућа руна, а сад нем

Председник. Добро господо. Ако х човека, нека виде шта је рађено и нека треба да се ради или не треба. Оно врши кад пред кућама људи стоји зем.

Гргур Миленковић. Морало се гост год. изишао је закон да општина направ Свака кућа подиже се без инвелаације да тражи од општине накнаду, ако се откопа. Дакле општина мора да ради, а говара.

Председник. Услед тога ја вас м Милојевића предлог те да одредите 2— и виде и извештај поднесу, а ја ћу га пети на дневни ред. (Чује се: нека бу, ковић, Вулковић, Светозар Милојевић инжињер Зарић, Миша Марковић и оп Усваја ли се ова кандидација? (Усваја)

Чујте још неколико уверења која извесних лица. (Секретар чита). За Јован касапина. Изјављено: доброг владања и с

Састанак је закључен.

Састанак је трајао од 9 часова по подне.

вечна борба. И не бијаше рата, који су Хришћани во- дили против освојача домовине српске, а да бољи део војске њихове не чинише Србљи, увек готови и спремни, да за отаџбину своју ма с ким и ма под ким зборе и извојују ону слободу, за којом сваки још од ко- левке своје жуђаше.

А у планинама кршним, над питомином много из- дигнутима и од никуда лако приступнима, никада тај горштак Србин није ни губио те своје слободе, као на прилику у оном орловском гњезду — Црној Гори — где, нити је независност тога кута српске земље икада изгубљена била, нити је застава за слободу срп- ску икада савијена била

Али, ма да је та света борба за слободу текла без прекида кроз сва љута времена сужанства народ- ног, онако једнако и непрекидно, као оно жуборни поток у зеленој гори, опет у књизи вечне судбине записано бијаше, да се зора ослобођења јави тек у почетку овог нашег XIX века.

И зора је та била величанствена. Сјајем и блеском својим она је задивила све данашње народе близу и далеко, и име српско, које је мал' не поништено било, увршћује се међ имена сувремених народа и са поштом и са дивљењем.

А дуго је трајало искушење над народом српским, и много горко бијаше то искушење. Свако је иску- шење жалосна ствар, али — без њега нити познајемо себе, нити шта смо кадри

Народ српски бијаше сироче и пребијаше се од немила до недрага. Ми бијасмо тешки сужњи и туђе

12

«	3,765 Сира	52:50
»	490. Лоја топљеног	100—
»	677. Масти	116—
»	1,427. Вуне непране	110—
»	37,694. Свиња дебелих	82:50

КЕ НОВИНЕ

Цена је огласима 6 дин. пара од врте
Претилату ваља слати упутицом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

Поповић, К. Д. Главинић, Г. Миленко-
Ћ, Ст. Петровић, Н. П. Михајловић, М.
Видаковић.

да се цена хлебу спусти; 2.) Решавање о буџету.

ним вас господо, састанак је отворен.
а предпоследње седнице која се односи
27 Априла. (Секретар чита).

да примети? (Нема)

отокол редовног састанка од 1 Маја.

примети на овај протокол? — (Нема)

ији уверење од суда општ. београдске
стању неких лица. Молим чујте имена
чита) За Даницу жену Орешковића
и адања доброг, стања средњег; — за
изјављено непознат, за Зорку Петро-
— изјављено: непозната, за Јосифа
и ено: доброг владања и доброг стања.
то, Управа вароши Београда послала
општини односно цене хлебу.

ледњи пут тражила од општине, да
ме, одбор је казао, да цена хлебу

жита 11-50. брашна 16-50. Дакле
и у житу и у брашну од $\frac{1}{2}$ динара
ваша је ствар да цените.

мислим кад је одбор свагда досад
5 процента, да би требало и сад
је разлика у цени жита и брашну
штена много. Ја како сам уверен
радили. Нису ништа могли заслу-
гане цена иста. Ја сам за то.

вник каже, да је велика разлика,
ако велика.

Решавање и одређивање цене хлебу
ако се радило до сада, није рађено
онај ко је властан да их одређује
кметови. Једанпут се пита за то
а. Господо ја мислим да је крајње
гање расчисти. По моме мишљењу
земљиште закона који каже, да
закону стоји да је то право од-
председник да дозволи да други

одређује цене хлебу.

Председник. Зар ви хоћете да се борим с властима.
изволте видите шта о томе закон каже. (Секретар чита).
Дакле одбор има да да само своје мњење а ништа више. Ја
сам једанпут добио укор само за то: што сам у кореш-
поденцији погрешно казао: да је одбор решио ово и ово,
а требао сам да кажем: да је одбор дао мишљење.

робље. У невољи горкој напустисмо поља своја на-
пустисмо села питома и прибегосмо гори и планини.
И јадовасмо јаде, и мучисмо муку, и патисмо невољу
тешку и несносну. Свете цркве умукосе и весела пе-
сма промете се у плач и запевку. Бог нас је наказо,
ал — не и напустио. Ми му се мољасмо на станцу
камену горском, ми му клечасмо на тврдој литици стен-
ској, ми му клањасмо по влажној гудури планинској,
и — он нас чуваше. Ми одржасмо веру праотаца, ми
учувасмо српску душу, ми не продасмо срце варљи-
вом сјају туђинскоме. Ми се научисмо на патње и пре-
калисмо и срце у душу тугом и хајдучком вером, па
— с пуним уздањем у Бога подигосмо се да чврсти-
ном срца и душе и јачином вере и уздања раскинемо
и сметнемо тешке окове, који нас дуго тишташе.

«Кад су јади превршили једом

«И кад дошла у подгрлац душа —

захори се глас по горски манастири «да воскреснет
Бог», и загрми витешко грло «да расточат сја врази»,
и закликташе српски соколови «у бој-мо браћо», и за-
грохта пушка убојита гором и планином, и заблиста
јатаган оштри у десници српској!

После толиких напора славних а безуспешних, Ср-
бин дође већ до очајања, али — очајање не зна за
страх, и срце плану, и — сунце грану.

Али, ово ново наше ослобођење, које је одпочело
сад ево по трећи пут у северном делу наше велике
отаџбине, зар нам не показује уједно и прст божјега
пр-виђења, да историја каквог народа, ма колико она

Писували: Председник општине г. Ж. Карабибе-
ровић, члан суда: г. Коста Томић, чланови одбора: г. г. Н.
Х. Поповић, Ђ. Николић, Јов. Илић, Ј. Ж. Бурић, М. Јо-
симовић, М. Велизарић, К. Петровић, Д. Т. Вељковић, Др.
М. Т. Леко, Н. Д. Кики, Св. Милојевић, Х. Д. Азред, Н.

само водите рачуна о ономе што сте р
се све прочита и нека се скине од мен
што по том крају живе оно, што се хо
да нам се накудн морам напоменути да
кога овде да му се не смањи за то, и
што ће ми чинити плата, нарочите ус
да би се хтео какав закључак да изве
извршено, није у интересу општине, с
рад и ја крив, нека ме осуди општи
трошак који пада на мене. Ја сам гос
таквих замишљаја. Ја вас молим, одр
од стручњака из одбора на нека каж
било што се извршило и што се има и

Димитрије Ђирковић. Ја опет
била потреба, и позивам се на грађан
да ли је била потреба. Шта је руково
такав предлог учини ја не могу да буд

Светозар Богорић. Ја сам мало пр
прочитан извештај. Ја јесам био члан
лико се опомињем био је и г. Мита М
и други. Молба је била поднесена и од
ограда поднет је један акт, да се мора
ска и Сарајевска улица, а у исто време
грађана за градско поље. Ми смо отиш
имали потребе. Донели смо извештај ов
месту одпочне нивелсање и калдрмисањ
гљарске улице, после да се регулише в
тек после да се одкопава градско поље
велсане две улице, она трећа је прес
на ово градско поље. Видели смо нових
дуката укопано у земљу по 2. метра, и
хају вратове. Ми смо добро гледали и ос
томе поднели смо извештај да треба по

Ако смо погрешили, онда ја сам
но савест ми је чиста а држим да се ни о

Николи Х. Поповић. Молим да с
видимо шта је рађено.

Свет. Милојевић. Ја би предложис
комисија па да изађе на лица места и
потреба или није.

Коста Томић. Вићете сад видити
је било код нових кућа руна, а сад не

Председник. Добро господо. Ако
човека, нека виде шта је рађено и не
треба да се ради или не треба. Оно
врши кад пред кућама људи стоји зем

Гругур Миленковић. Морало се гос
год. изишао је закон да општина напра
Свака кућа подиже се без инвелаациј
да тражи од општине накнаду, ако се
откопа. Дакле општина мора да ради, а
говара.

Председник. Услед тога ја вас м
Милојевића предлог те да одредите 2-
и виде и извештај поднесу, а ја ћу г
пети на дневни ред. (Чује се: нека б
ковић, Вулковић, Светозар Милојеви
инжињер Зарић, Миша Марковић и о
Усваја ли се ова кандидација? (Усваја

Чује још неколико уверења која
извесних лица. (Секретар чита). За Јов
касапина. Изјављено: доброг владања и сла

Састанак је закључен.

Састанак је трајао од 9 часова по подне.

стојала до случајности одмерених или неодмерених,
увек се управља по неком вишем закону, који над-
машава сваку људску памет, јер је он последица и
онаких сила, које неможе да прозна ни највећи геније
кратковечног човека.

Испитивање је зачело сваке снаге. Испитивањем
се постиже сазнање, сазнањем љубав, љубављу једна-
кост, једнакошћу заједница, заједницом моћ, моћу углед,
угледом снага. а — снага чини чуда.

И данашњи дан, на петстотинити Видовдан, ми,
потомци и за слободу изгинулих, и у патњи истрајалих
јунака српских, ево се искуписмо слободни синови осло-
бођеног завичаја, да одамо пошту и да прославимо ту
истрајност некада славног и вазда јуначког народа на-
шег, и да душама и сенима оних јунака, чији је спо-
мен у души нашој срце наше од колевке заносио и
очаравао, а који и у поље, и у планину, и у колебу, и
у дворове носаше и усађиваше гусле јаворове, осве-
штаваше црква божија, крепљаше праведно уздање, —
да душама и сенима косовских јунака и витезова на
овом 500-годишњем подушју њиховом одпојимо поносно
и из дубине душе признавно и свето «вечнаја памјат.»

Али и *наши* потомци, у чију душу ми преносимо
никад неувели и никад неусахли а тако благословни
спомен о нашим предцима, не само што ће знати,
(а сваки Србин мора знати), него треба и да *виде* ту
благодарност потоњих нараштаја према првима. И ево
зато народ српски, захвалан светим сенима предака
својих, на данашњи — у историји целога света можда

»	490. Лоја топљеног	52:50
»	677. Масти	100.—
»	1,427. Вуне непране	116.—
»	37,694. Свиња дебелих	110.—
»		82:50

КЕ НОВИНЕ

Цена је огласима 6 дин. пара од врете
Претилату ваља слати упућеним на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

јединствени дан — подиже и белег те благодарности своје, и удара темељ за споменик косовским јунацима, да анђеосвете вере наше и вила златне слободе наше са поносне челенке тог видљивог признања нашег, казује и приповеда свима нараштајима, који ће иза нас доћи, да и српски народ уме да признаје заслуге за народ стечене, и да и српски народ уме захвалан бити мужевима. — који људи бијаху.

И кад изнемогли старац Србин, са млађаним сином Србином, наставком имена и језика народног, поред овог светог белега стане, и с капом у руци а дрхатним гласом изусти узданици својој пророчанске речи: «Сине, падни на колена ово је свето знамење јединства народног», онда — онда је Србин спасен!...

15

Писували: Председник општине г. Ж. Карабиберић, члан суда: г. Коста Томић, чланови одбора: г. г. Н. Х. Поповић, Ђ. Николић, Јов. Илић, Ј. Ж. Бурић, М. Јосимовић, М. Велзарић, К. Петровић, Д. Т. Вељковић, Др. М. Т. Лео, Н. Д. Кики, Св. Милојевић, Х. Д. Азриел, Н.

Поповић, К. Д. Главинић, Г. Миленковић, Ст. Петровић, Н. П. Михајловић, М. Видаковић.

а се цена хлебу спусти; 2.) Решавање о буџету.

им вас господо, састанак је отворен. 1. предпоследње седнице која се односи 27 Априла. (Секретар чита).

да примети? (Нема)

отокол редовног састанка од 1 Маја.

имети на овај протокол? — (Нема)

жи уверење од суда општ. београдске стању неких лица. Молим чујте имена чита) За Даницу жену Орешковића адања доброг, стања средњег; — за јављено непознат, за Зорку Петро — изјављено: непозната, за Јосифа оно: доброг владања и доброг стања.), Управа вароши Београда послала општини односно цене хлебу.

едњи пут тражила од општине, да е, одбор је казао, да цена хлебу

жита 11-50. брашна 16-50. Дакле и у житу и у брашну од 1/2 динара ваша је ствар да цените.

ислим кад је одбор свагда досад процента, да би требало и сад разлика у цени жита и брашну тена много. Ја како сам уверен дили. Нису ништа могли заслу не цена иста. Ја сам за то.

ник каже, да је велика разлика, то велика.

ешавање и одређивање цене хлебу то се радило до сада, није рађено онај ко је властан да их одређује кметови. Једанпут се пита за то

Господо ја мислим да је крајње ње расчисти. По моме мишљењу земљиште закона који каже, да акону стоји да је то право од-

председник да дозволи да други одређује цене хлебу.

Председник. Зар ви хоћете да се борим с властима. изволте видите шта о томе закон каже. (Секретар чита). Дакле одбор има да да само своје мњење а ништа више. Ја сам једанпут добио укор само за то: што сам у корешподенцији погрешно казао: да је одбор решио ово и ово, а требао сам да кажем: да је одбор дао мишљење.